

РЕШЕНИЕ

№ 4809

гр. София, 14.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3583** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО /ЗД/ [фирма], с[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] -1407, р-н Л., [улица], чрез адв.М. И. Г. срещу решение от 04.03.2022г., постановено по НАХД № 5776 по описа за 2021 г. на Софийският районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав с което е потвърдил наказателно постановление № Р-10-229/25.03.2021г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ, като на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, предл. 2 вр. ал. 1, т. 2 КЗ вр. § 1, т. 51 от ДР на КЗ вр. чл. 648, ал. 1 КЗ на дружеството-жалбоподател [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 /три хиляди / лв.

В законния срок, против решението е постъпила касационна жалба от санкционираното застрахователно дружество. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение, поради допуснати нарушения на материалния закон и на процесуалните правила. Твърди се че нарушението не е извършено при условията на повторност, отделно се излагат доводи за

незаконосъобразно провеждане на административнонаказателното производство.Обосновават се съображения за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Претендира се отмяна на обжалваното решение и произнасяне по съществуващото на правния спор с отмяна на наказателното постановление, алтернативно преквалифициране на наложената санкция.

Ответникът, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения, подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки.

Представителят на С. градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди решението на Софийския районен съд.

Касационната жалба е допустима-постъпила е в срок и е подадена от надлежно легитимирано лице-страна по н.а.х.д. № НАХД № 5776/21г. по описа на Софийския районен съд.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Въз основа на събраните по делото доказателства районният съд е приел от фактическа страна следното: На 22.09.2020 г. пред [фирма] е предявена претенция № [ЕГН] за изплащане на застрахователно обезщетение на основание на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективирана в полица № ВГ/02/120000519971. С посочената полица е застрахована отговорността на виновния за настъпилото пътнотранспортно произшествие (ПТП) водач на автомобил „Форд Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Нанесени са увреждания на мотоциклет „Я.“ с рег. [рег.номер на МПС] .Писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, са представени на датата на завеждането-22.09.2020г. Б. сметка е представена пред застрахователя на 25.09.2020 г. На увредения мотоциклет са извършени два огледа - на 22.09.2020 г. и на 30.09.2020г., въз основа на които са изготвени описи на констатираните увреждания.След 30.09.2020г. от ползвателя на застрахователни услуги не са изисквани допълнителни доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията съгласно чл. 106, ал. 3 от Кодекса за застраховането (КЗ).В КФН, управление „Застрахователен надзор“, постъпила жалба вх. № 91-02- 293/02.03.2021 г. от потребител – И. А. , в която се съдържали оплаквания относно забавено изплащане на обезщетение по предявена пред ЗД [фирма] претенция №[ЕГН] на основание договор задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

По делото не се спори, че застрахователното дружество не е изпълнило задължението си окончателно да се произнесе по претенцията на И.А. , като изплати обезщетение или мотивирано откаже плащане по претенцията, каквото е и изискването на чл.106 КЗ.В случая дружеството се е произнесло с изплащане на застрахователно обезщетение извън законово определения за това срок, като по този начин е нарушило чл.108 ал.1 от КЗ.

Съставен е бил АУАН № Р-06-229/25.03.2021г. за констатираното нарушение допуснато нарушение на чл. 108 ал.1 от КЗ. Въз основа на този АУАН и проведеното административно наказателно производство е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийски районен съд.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, районният съд е извел правни изводи за липсата на допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и правилно прилагане на материалния закон.

Настоящият състав изцяло кредитира събраните в хода на въззивното производство писмени доказателства, доколкото същите са логични, последователни и непротиворечиви. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

С оглед на това изложените правни изводи в обжалваното решение напълно се споделят от настоящия касационен състав. При постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 348, ал. 3 НПК, които да обосновават отмяната му. Районният съд е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, като е събрал относимите доказателства. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение са спазени изискванията на [чл. 42 ЗАНН](#), а при издаването на атакуваното наказателно постановление, тези на [чл. 57 ЗАНН](#). Наказателното постановление е издадено в установения в чл. 34, ал. 2 от ЗАНН преклузивен срок.

Неоснователни са и доводите за допуснато нарушение при индивидуализиране на наказанието. Санкцията на застрахователното дружество е наложена в условията на повторност, доколкото нарушението на чл. 108 ал.1 от КЗ е извършено в едногодишния срок от влизане в сила предходно наказателно постановление за същото по вид нарушение. Констатираното с АУАН № Р-06-216 от 17.03.2021 г. нарушение е извършено „повторно” по смисъла на § 1, т. 51 от Допълнителните разпоредби на КЗ, тъй като същото е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателно постановление № Р-10-714/23.07.2019 г. (влязло в сила на 31.12.2019 г.), с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” за същото по вид нарушение.

Правилно и мотивирано СРС е приел, че нарушението не следва да се квалифицира като маловажен случай. Разглежданото нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от други такива нарушения, свързани със забавеното изплащане на обезщетения по сключени застрахователни договори. След влизане в сила на измененията на ЗАНН-ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г, критерият за преценка на маловажността на случая вече е изцяло нормативен. Прилагат се

критериите за маловажно нарушение, визирани в специалното административно законодателство, а ако такива не са налице-критериите, заложен в новосъздадената легална дефиниция за маловажен случай по §1, т.4 от ДР на ЗАНН, съгласно която "Маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Гореописаното нарушение не се характеризира с никоя от изброените хипотези и не представлява маловажен случай, поради което не следва да се прилага разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. В настоящия случай, предвид обстоятелството, че нарушението по чл. 108, ал. 1 от КЗ е формално, се явяват ирелевантни съображенията на касатора за липсата на настъпили вредни последици, поради факта, че законодателят не е предвидил в състава на нарушението настъпването на такива.

С оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че обжалваното решение е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото съдът намира, че следва да бъде уважено искането на КФН за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. С измененията на ЗАНН, (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) в чл.63д е предвидено, че в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административно-процесуалния кодекс. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. Според разпоредбата на чл. 37, ал. 1 ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.С оглед гореизложеното, съдът намира, че жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати по сметка на КФН юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева за осъщественото процесуално представителство пред настоящата инстанция, определен съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и в съответствие с предмета на делото и неговата фактическа и правна сложност.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 04.03.2022г., постановено по н.а.х.д. №5776/2021г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА ЗД [фирма] ЕИК[ЕИК] да заплати на КФН юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.